



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXVIII. Quousque cœlorum ascendit Christus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

*E*sudem cum corpore resurrectio, & ascensio; ascenditque Dominus prius anima, quam corpore.

AD VI. Patet *suprà quest. 50.*

Q VÆST I O L X V I I I .

Quoniamque Cælorum ascendit Christus?

LUTHERANORVM hic partes certatim agunt principes duo, Flacius Illyricus, & Brentius; præcipue pro Vbiq[ue]stis: Qu bus Christus ausquam ascendi, aut descendit. Atque idcirco COELOS, non propriè, sed figuratè accipi oportere contendunt: ut significent: Gloriam, regnum, & Maiestatem Dei; & non locum certum.

FL. ILLYRICVS lib. de Ascens. Christi, id SV. ADERE se tribusputat. 1. Act. 3. Quem oportet cœlum suscipere. Si de loco fore sermo, dixisset: quem oportet cœlo recipi. 2. Quia ascensit in cœlum, id est, sedet ad dexteram Patrum: sed hoc est meta horum: quia Deo nec Dextera est, neque S. sita. Ergo & Ascensio in cœlum a. cipi metaphoricè debet. 3. Quia si ve[n]e in cœlum ascendat cor, oreum, oportebat iussisse Discipulos, ut autentè spectarent, qui globos cœli stellarumque pertrumperet; quod testari possent. Professio, inquit, illa est plene iniuncta demonstrativa contra istos: loca itatem Christi, cœlo inclusa.

4. BRENTIUS libr. de duab. nat. Christi, ad dominum idem committitur hisce tribus. Quia, Hebr. 4. Penetravit cœlos: Imd. Eph. 4. Ascendit super omnes cœlos: ergo non est in aliquo, ut in loco. Quin, Hebr. 7. Excessor cœli factus.

5. Quia si in cœlo foret corporeo, id esse Antarticum oporteret, rupote quietum: Alioquin male se habebet in perpetua agitacione illa. Eccl.

6. Quis, Ioan. 3. Nemo ascensit in cœlum, nisi qui descendit: at non descendit de corporeo; ergo nec ascendit ad corporeum.

II. CALVINVS, qui cateroquin Vbiquistas vbiique proscriptit; hac tamen in questione hand obscurè vbiquetat. Sic enim scribit in Marc. 16. Locum imaginari, in quem Christus ascenderit, non conuenit. Ratio promittit apud S. hiluifelburgi in Theol. Calu. l. i. c. 26. Nullo enim spatio, ad quam se det, Dextera Dei terminatur. Ergo sentit Calvinus, Corpus Christi cum Diuinitate Vbique impere omnia.

III. SVRAEVS, & SPINA, Ministri duo

Calvinistici, in Collogio Parisiensi primum verbis, dein & scriptis ita professi sunt: *Qui Christum sine Diuisione peruasisse solidissimos cœlos putant, oppido quam falluntur. Per hancem fracturam ingressu esse credendus est.*

AUTOR. I. Christus ascendit in verum cœlum corporeum: Intra vero, an suprà illud commoretur, incertum est. D. Thomæ 3. q. 57. a. 4. S. Augustino epist. 57. curiosissimum & superuacaneū videtur. Certum istud,

Ibi Corpus Christi palpabile adæquato spacio circumscriptum est.

1. Quia vbiunque in Scripturis cœlum opponitur terræ, ut sedes Dei; ibi locus corporeus describitur.

2. Quia Christus descendet de cœlo ad iudicium cum Maiestate: non descendet de Maiestate, regno, gloria: Ergo non metaphorice significant Cœlum ista; sed locum corporeum.

3. Quia, ibi erit Christus, vbi & Sancti, Ioan. 14. at hi, ut corporei, non sunt vbiique, sed loco certo, & nobilissimo, hoc est, in cœlo quare & Christus ibid. est, ac erit. Ita S. Patres.

4. Quia, Corpora quod sunt perfectiora, eò perfectius participant bonitatē Dei, & superiora sunt ordine locali: unde formaliora sunt & altiora: At corpus plus participat de bonitate Dei per gloriam, quam per naturalem formam. Quod glorioius ac altius esse Christi Corpus debet. Ac ideo Eph. 3. Ascendit super omnes cœlos, ut adimpleret omnia. Euvincit hæc ratio D. Tho. 3. q. 57. a. 4. Neque suprà cœlos locus est; quia corpora sancta nil indigent continentia loci; cù à Deo accipient omnia, à cœlis nihil. Et tamen quia Sancti sunt spiritales substâtiæ, ideo debetur eis locus per modum

O 3. spi-



spiritualis contactus. Nihil ibi metapho-
rica esse, dicit, intelligue debet.

D I C O A D I. Sive cœlum susci-
piat Dominum, sive cœlo recipiatur v-
trumque locum definitum significat,
& proprium locato, & proportionatum.
Nam locato immortali debetur locus
expers corruptionis ac motus: at mun-
dus est locus generationis & corruptio-
nis: ait D. Thom. 3. quæstio 67. a. 1. o.

A D II. Ficta illa, falsaque interpre-
tatio est: patet iam suprà.

A D III. Non id visu contingere
quibant; vt altius humano vilu naturali.
Sique vidissent, illusio putari potuisset.
Nec testibus hue Apostolis oculatis op^o,
cum Angeli testentur, Act. i. Assumptus
est à nobis in cœlum, sic. &c.

A D IV. Brentii: Ista significant su-
perium in cœlis locum, iuxta D. Th. 3.
q. 57. a. 5. o.

A D V. Sanni sunt isti, in Deū blas-
phemi. Secus scimus ex S. August. libr.
7. l. Ciuit. c. vlt. Beatos in cœlo habitu-
ros corpora gloriola, & statum, & mo-
tum, prout voluerint; sed omnino de-
centem.

A D VI. Descensus Verbi fuit spiritu-
lis naturæ: Ascentus corporeæ: Idecirco,
dem^o vt is fuerit metaphoricus; non hic
tamen similiter esse debuit figuratus.

A D VII. CALVINI. Beza in Col-
loquio Mompelgartenensi pag. 149. in hoc à
præceptore suo discedit apertè. Etbene;
patet suprà.

A D VIII. Suræi. Similiter huic
fabulantur Caluinista de ingressu Chri-
sti per ianuas clautas. Vide suprà quæ-
stio 56.

Q V Ä S T I O L X I X .

Qualis sit Christi sessio ad deteram
D. i?

V THERANI, vi. Schmidelinus in d. sput. Witten-
berg. num. 123. Sedere ad dexteram Dei nihil ill
alind, quæ Majestatem, qua ve bi simili repræc*hi*, sed
& realiter assumta naturæ Flum Dei communica*ce*.
De hisce portentis vide plura apud Ioan. Sturmum in
apolog. contra Andr. Schmidel. V de & Bezam conin
Brentium de emni præsentia, &c.

2. Item Schmidelinus libr. contra Greg. de Val-
tia, & in d. sput. Wittenb. num. 109. Deissatella
Christo humana natura; & ad aquilatatem gloriae & po-
tentia cum diuino Verbo exaltata; ita ut iam Christus
stiam quæ homo, ubique praesens cum Patre & Sp. Sancti
aequali potentia regnet. Conlonia his Brentius, Maib-
chius, Pappius, & tota Ubiquitariorum natio-

3. It m. eruerus Dialogo 1. de Trin. fol. 26. In
potuisset Antichristus Diuinitatem Christi plus degnus
quam isti (Scholastici Theologi) faciunt: Cum in
corum, qua Diuinitatis sunt, homini Christo tribuan-
nos Christi, & Carnis & Corporis eius Naturam in Di-
vum exaltatam glorificamus.

4. Idem Dialogo 2. Ille ipse Christus est nostra
resurrectionem in tantam gloriam eiusclus, quoniam non
diceret: Pater maior me est: Eandem habitas cum te
lucem inaccessam. Alias non esset ad Dexteram de-
stru. Non est in aliquo certo loco circumscriptus in
terius cœlos unde, & ubi in nra implet.

1. CALVINI in Matth. c. 22. v. 42. &
in c. 26. v. 64. Sessio Christi ad dexteram ma-
taphorice accipienda est pro secundo, vel pri-
mogradu, quem Dei Vicarius (Christus) occu-
pat. Ideo quippe ad dexteram Dei sedere dicti-
tur, quia summus Rex constitutus, qui cum u-
mine mundum gubernet, quasi secundum ab u-
nus honoris & imperii Sedem obtinet.

2. B VILINGERVS apud Bezam libr. de
Omnipräsentia carnis Christi contra Bre-
tium. Christus in celos assumptus, super omnes
creatura exaltatus, Creatura esse desit. Vl.
ait Clypeus fidei Geneuen. ita in iis confi-
clus sedet, & ita in unum locum, quasi ergo su-
lum, inclusus, ut se inde commotere ante diem
indicy nullus queat. Et quid otiosu in terru
degeret; cum nec docere hic posit, nec signa-
cere, nec sibi, nec nobis quicquam prodejet?

3. CALVINVS Institut. l. 2. c. 9. §. 9. Ad
dexteram Dei non sessurus est Christus, nisi us-
que in diem indicij. Temporale est siquidem

